

DUALARLA
SÜPER
OLUYORUM

EMRAH BİLGE MERDİVAN

ÇİZER: BÜŞRA NUR İSLAMOĞLU

EMRAH BİLGE MERDİVAN

Evli ve üç çocuk babası olan Emrah Bilge Merdivan, 1978 yılında Zonguldak'ta doğdu. İlk ve orta öğrenimini Zonguldak'ta tamamladı. 2001 yılında Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tarih bölümünden mezun oldu. 2021 yılında ise "Şehzadelik Kurumu ve Kanuni Sultan Süleyman'ın Şehzadeligi" isimli, tez çalışmasıyla Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Yeniçağ Tarihi bilim dalında yüksek lisansını tamamladı. Halen Bartın ilinde tarih öğretmeni olarak çalışan Merdivan'ın yayımlanmış sekiz kitabı ve çeşitli dergilerde neşredilmiş pek çok hikâyesi bulunmaktadır. Hikâyelerini latif bir dille kaleme alması, yer yer seviyeli bir mizaha yer vermesi ve anlatmak istediklerini bu üslubun içine gizlemesi dikkat çeker.

BÜŞRA NUR İSLAMOĞLU

Lisans eğitimini Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Tasarım ve Fotoğrafçılık bölümünde tamamladı, ayrıca eğitim bilimleri ve pedagoji dersleri aldı. Bir süre Grafik Tasarım öğretmenliği yaptı. 2017 yılından beri çocuk yayıncılığı alanında çizim ve tasarımlarıyla yer almaktadır. 2018-2020 yılları arasında hediyelik eşya illüstrasyonları ve tasarımları üretmiştir. Çocuklar için çizmeye, tasarlamaya devam etmektedir.

TanıŖalım

Balkonda ilek yetiŖtirdiđimi biliyor musunuz? Yediveren hem de. Babamla beraber öcünü sak-sıya, öcünü de annemin verdiği eski tencerelere diktik. Dikeli birkaç hafta oldu ama daha iek falan açmadılar. Benim sorunumun çözümü bu değil herhâlde. **Neyse ki hafta sonu hepsini götürüp dedemin bahçesine dikeceğiz.** Bizim balkon gneŖ almıyor, o yüzden iek amıyorlarmıŖ.

Dikmesine dikelim de kuzenlerim Emre'yle Zeynep ne olacak? Zeynep, domatesleri dalındayken bile ısıyor. Sadece kızarmıŖları değil, yeŖilleri de ısırmıŖ.

Olay Ŗyle oldu aslında: Bir gün biz yukarıda oyuna dalmıŖken bu ikisi fark ettirmeden bahçeye inmiŖler. Dedem yan odada Kur'an okuyordu. Yengemle annem de eski fotoğraflara dalmıŖlardı.

Tam o sırada aşağıdan öyle acı bir bağırma sesi geldi ki dedem ayakkabılarını bile giymeden aşağıya koştu. Zeynep'e bir şey oldu zannettiler. Diğerleri de merdivenleri ikişer ikişer atlayıp indiler bahçeye. Zeynep'in sesi var ama kendisi yoktu ortalıkta. Balkondan bakınca görünüyor. Sebze-lerin ortasına oturmuş, orada ağlıyormuş. İşaret edince yerlerini hemen fark ettiler.

Dedem onu bulduğunda öyle gülmeye başladı ki dediğine göre karnına kramplar girmiş. Ama babaannem hiç gülmedi. Üzöldü mü anlayamadım, bahçeye bakarken öylece dondu kaldı. Zeynep bahçede ne kadar domates varsa hepsini dişlemiş, yetmemiş biberlere dadanmış. Biberler de süs biberi dediklerinden, çok acı. Zavallının dudakları dolma gibi şişmiş, bağırmasın da ne yapsın? Bu arada konuşmaya daldım kendimi tanıtmayı unuttum. Ben İsmail, üçüncü sınıfa gidiyorum. Haydi, ben yatmaya gidiyorum yarın çilekler dikilecek erken kalkmam lazım.

Soğanların Duası

Yok; yok işte! Kapları duruyor çilekler kayıp. Ah anne, yapılacak şey mi bu? Annem işte. Sen kalk, **"Bunlar sabah her tarafı toprak yaparlar."** diye gecedен çilekleri poşetleyip kapının önüne koy. Apartman görevlisi Zeki abi de bunları çöp zannedip atmış. Fark edince koşmuş ama iş işten geçmiş. Bizim çilekler sizlere ömür. Çözümü de bulmuşlar hemen. Dedemle beraber soğan dikecekmışim. Soğan ne ya...

Neyse, dedeme ayıp olmasın diye gideceğim artık. Aslında çilek de soğan da bahane biliyor musunuz? Ben dedemle vakit geçirmeye bayılıyorum. O kadar çok hikâye biliyor ki saatlerce dinleyebilirim.

Geçen gidişimde Karun ve Musa (a. s.)'ın kıssasını anlattı. Karun böbürlenip **"Ben bütün servetimi kendi bilgimle kazandım."** diye Hazreti Musa'ya karşı çıkınca hazineleriyle beraber yerin dibine batmış. Mal da mülk de Allah'ınmış. Hatta onu kazanmak için

gereken zekâ ve bilgiyi de O verirmiş. “Ne isteyecekse Allah’tan istemeli insan.” dedi dedem.

Bu mesele biraz karışık. Büyük şeyler tamam da küçük şeyleri de mi Allah’tan isteyeceğiz? Nasıl olacak bu iş? Galiba bu meseleyi biraz kurcalamam gerekiyor.

Babam beni bırakıp döndü. Akif’i doktora götüreceklermiş. Bu arada Akif benim kardeşim. Henüz beş yaşında. Ben varmadan dedem soğanların dikileceği yeri çoktan hazırlamış bile. Hemen bahçeye dalacak oldum ama radara yakalandım. Babaannem balkondan beni gözlüyormuş. “O üstündekilerle bahçeye girme sakın!” diye seslenince mecbur eve dönmek zorunda kaldım.

Bizde eve girmek kolay da evden dışarı çıkmak biraz zor. Babaannem **“İki lokma şundan ye, bir bardak daha süt iç...”** diye oyaladıkça oyalıyor. Bu defa da öyle oldu, babaannemin elinden zor kurtuldum.

- Dede, soğanları dikmedin; değil mi?
- Hayır, seni bekledim.
- Nasıl yapılıyor gösterebilirsin.

Aslında kolaymış, toprakta delik açıp soğanları içine soktuk, o kadar.

İş bitince **"Biz, duamızı ettik; Allah kabul etsin."** dedi dedem. Şaşırdım, elimizi açmadan ve bir şey söylemeden ne duasıymış bu?

- Dede, biz dua etmedik ki! Niye öyle söyledin?
- Ettik, etmez miyiz?
- Duaları içinden okudun herhâlde, ben bir şey duymadım ki.
- Soğanları diktik ya işte.
- Ee?
- Ona **"Fiili dua"** denir.

- Patates dikince de olmuyor mu?
- Neden olmasın, o da olur.
- Ya pırasa?

- Hepsi olur evladım. İnsanın işini yapıp sonucunun iyi olmasını beklemesi fiili duadır. Sadece tarlada bahçede çalışmak değil, okul derslerine çalışıp başarılı olmayı istemek de böyledir.

Dedemle bahçede başka bir sürü iş yaptık. İş bitti ama ben de bittim. Banyoya girip hemen yatacağım bu gece.

Akif'e Neler Oluyor?

Babam, beni almaya gelmedi. Akif'in kulakları mı kabarmış, kabakulak mı olmuş, artık ne olduysa bir süre burada kalacaktım. Babaannem söyleyip durdu bütün gün. Aslında bana da bulaşsa iyi olurmuş. Büyüyünce daha zor geçiyormuş.

- **Dede, sen kabakulak oldun mu?**

- Küçükken olmuşumdur herhâlde, hatırlamıyorum.

- **Nasıl oluyor?**

- Şuraların şişiyor, biraz da ağrı yapar.

- **Ya kulaklar, onlar büyümüyor mu?**

Güldü dedem, benim sandığım gibi kulaklar fil kulağı kadar falan olmuyormuş. Merak ettim, acaba Akif nasıl görünüyor? En iyisi annemden

fotoğraf istemek. Yatsı namazından sonra Akif için şifa duası edeceğimiz.

- Dede, kabakulak hastalığı ne kadar sürüyor?

Hastalığın kuluçka dönemi biraz uzunmuş ama ağrılı kısmı bir hafta kadar sürüyormuş. Duydunuz mu, gerçekten kuluçka dedi ya! Aynı tavukların yumurtaya oturup beklemesi gibi mikroplar da içimize oturup bekliyormuş. Hastalık sonradan ortaya çıkıyormuş.

- Dede, bu kuluçka önceden olan bir şey değil mi? Yani hasta olmadan önce.

- Öyle sayılır.

- Peki, o sırada başkasına bulaşmış olabilir mi?

- Olabilir.

- Mesela bana?

Ben bunu söyleyince dedemin bakışları değişti. Elleriyle başımı tutup sağa sola çevirdi. Bir de kulak altlarım şişmiş mi diye onları kontrol etti. Şimdilik bir şey yokmuş ama hastalık bende de kuluçka döneminde olabilirmiş. İçimde bir tavuk var gibi hissediyorum. Nereden çıktı şimdi bu?

